

NISZCZYCIEL (1) *sb m*

N pl niszczycielowie.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVIII w.

Ten, który burzy, doprowadza do ruiny; confector, consumptor, exterminator, exstinctor, perditor Cn:

Szereg:»wysiekacz lub niszczyciel«: oto ia ściagnę rękę moię ná Pelifztymy/ á wynifzczę Kerety (marg) Keretym tłumaczy fię/ wyfiekácie/ lub nifzczýcielowie. (-)/ y wytracę ofátetek brzegu morłkiego. BudBib Ez 25/16.

Synonimy: burzca, burzyć, burzyciel, rozproszyciel, wysiekacz.

TG